

have paa Sinde angaaende disse Forslag, og hvis der skulde være nye Forslag, som man ikke havde faaet med, haabede Ministeren ogsaa, at det Udvalg, som bliver nedsat, vil tage venligt imod disse. Deraf maa det jo fremgaa, at Ministeren i hvert Fald selv vil tage venligt imod det, hvis der under denne Sags Behandling fremsættes nye Jernbanekrav.

Jeg er overordentlig glad ved den Hensynsfuldhed, Ministeren her udviser, idet den giver mig Anledning til at fremkomme med et Krav, som jeg synes er berettiget, og som jeg absolut mener burde imødekommes sammen med de Forslag, den højtærede Minister har stillet. Paa Jernbaneloven af 1908 findes i § 6 blandt andet Forslag om Forlængelse af 2 Privatbaner, nemlig af Horsens—Tørring-Banen til Thyregod og af Horsens—Bryrup-Banen til et Punkt paa Funder—Bramminge-Banen. Det foreliggende Lovforslag beskæftiger sig imidlertid kun med den ene af disse Baner, eller rettere sagt, Forlængelsen af Horsens—Tørring-Banen opgives, og i Stedet for opføres et helt nyt Forslag, gaaende ud paa at anlægge en Bane fra Rask Mølle til Ejstrup, samtidig med at Horsens—Tørring-Banen ombygges til normalsporet Bane. Jeg skal ikke fordybe mig stærkt i dette Spørgsmaal; flere Talere har allerede beskæftiget sig med den Sag. Navnlig har Vejle vist en synlig Interesse for at samle op, hvad der bliver tilbage. Naar Horsens faar sin Bane ud til Ejstrup, bliver der som bekendt tilbage, jeg havde nær sagt en i Luften frit svævende Bane, nemlig den lille Stump Bane fra Rask Mølle til Tørring, og den har Vejle vist en synlig Interesse for at tage sig af. Det skal jeg ikke opholde mig ved; jeg forstaar godt, at Vejle har Interesser at pleje der; det bliver jo en Sag, Udvalget faar Lejlighed til nærmere at beskæftige sig med.

Men det, som særlig har givet mig Anledning til at tage Ordet, er, at medens man ganske vist paa en noget anden Maade end foreslaaet i Jernbaneloven af 1908 løser Spørgsmaalet om en Forbindelsesbane fra Horsens over Tørring til Thyregod, idet man bygger den her foreslaaede nye Bane, undlader man at beskæftige sig med det andet Spørgsmaal, nemlig om Forlængelse af Horsens—Bryrup-Banen ud til Midtbanen. Det forekommer mig, at derved handler man urigtigt overfor denne Bane, saa meget mere, som ogsaa denne Egn Beboere har vist stor Interesse for at faa denne Bane for-

længet. Der er allerede udarbejdet et færdigt Projekt, der kun mangler Tilslutning fra Amtets Side, ellers er alle Beregningerne, de kommunale Tilskud og det hele færdigt. Anlægget af denne Bane vil koste 1,630,000 Kr. Det er nu min Opfattelse, og det er ogsaa Opfattelsen i de Kommuner, der er interesserede i Bryrup-Banen, at Ombygningen af Horsens—Tørring-Banen til normalsporet Bane og Anlægget af en Bane fra Rask Mølle til Ejstrup i høj Grad vil skade Bryrup-Banen, fordi de to Baner paa en ret lang Strækning kommer til at løbe parallelt med hinanden, og der kun bliver saadant noget som 1½ Mil imellem dem. Men der er en Udvej, hvorved man vilde undgaa, at disse to Baner, i hvert Fald paa det sidste Stykke, inden de naar ud til Midtbanen, kommer til at løbe parallelt med hinanden. Man kunde tage den Tanke op, som flere Gange har været drøftet, at forlænge Horsens—Bryrup-Banen til Silkeborg i Stedet for at føre den ud til Funder—Bramminge-Banen ved Hjælland Station. Denne Tanke er nu taget op til nærmere Undersøgelse af Silkeborg Byraad og Them Sogneraad, og dervil sikkert inden ret længe kunne ventes et færdigt Projekt, som kan give en grundet Mening om, hvad et saadant Anlæg vil koste. At dette Spørgsmaal er kommet stærkt frem igen ved det foreliggende Lovforslags Indbringelse her i Tinget, skyldes ikke alene den Velvillie, der fra Trafikministerens Side kom til Orde angaaende Fremsettelsen af eventuelle nye Baneprojekter, men ogsaa nogle Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op. Det hedder nemlig angaaende Berettigelsen af den nye Bane fra Rask Mølle til Ejstrup: „Da der i sin Tid kom Planer frem om at bygge en Jernbane fra Silkeborg (Funder) tværs igennem Jylland til Esbjerg (Bramminge), var man i Horsens og Byens vestlige Opland klar over, at hvis en saadan Bane blev anlagt, maatte man have Forbindelse med den for derved at skaffe Horsens og Omegn en bekvem Adgang til Midt- og Vestjylland. For Byens Vedkommende kom hertil, at kun ved en saadan Forbindelses Oprettelse vilde det kunne hindres, at en Del af Byens naturlige Opland blev den berøvet; en Bane fra Funder til Bramminge maatte nemlig komme til at berøre Ejstrup og Nørre Snede, et Opland, der altid har hørt til Horsens By, og som har stor Interesse af at have en god Jernbaneforbindelse med Horsens ogsaa i dens Egenskab af Havneby.“